MASAK Blokesi ve El Koyma

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Bölge Adliye Mahkemesi Ankara BAM 21. Hukuk Dairesi	09.04.2026	Ret

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2023/1160	2026/431	5549 m.4, 5549 m.10, 5549 m.19/A, CMK 128, 7258 m.5

ÖZET

Bankanın chargeback ile gelen 81.118,25 TL'ye 5549 s.K. 19/A kapsamında koyduğu bloke, sonradan MASAK raporu ve sulh ceza hâkimliğinin el koyma kararıyla haklı bulundu; blokenin kaldırılması, alacak ve menfi zarar talebi reddedildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/masak-blokesi-chargeback-el-koyma-bam-2026-431/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 21.Hukuk Dairesi 2023/1160 Esas 2026/431 Karar

T.C.

ANKARA

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

21.HUKUK DAİRESİ

ESAS NO : 2023/1160

KARAR NO : 2026/431

TÜRK MİLLETİ ADINA

KARAR

İNCELENEN DOSYANIN

MAHKEMESİ : ANKARA 10. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 28/03/2023

NUMARASI : 2021/174 Esas 2023/240 Karar

DAVA : Blokenin Kaldırılması, Alacak ve Tazminat

DAVA TARİHİ : 24/11/2020

KARAR TARİHİ : 09/04/2026

GEREKÇELİ KARARIN

YAZILDIĞI TARİH : 13/04/2026

Taraflar arasındaki blokenin kaldırılması, alacak ve tazminat istemine ilişkin davanın yargılaması sonunda ilamda yazılı gerekçeyle davanın reddine yönelik olarak verilen hükme karşı davacı vekilince süresinde istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı banka hesabından toplam 81.118,25 TL'lik ... işlemleri yaptığını, satın almış olduğu hizmetin yerine getirilmediğini, ödemenin iadesini talep ettiğini, davalının aralarında imzalanan sözleşme gereği uluslararası chargeback kuralları uyarınca müvekkiline iade edilmesi gereken ve müvekkilinin davalı banka nezdinde bulunan hesabında bulunan ve yurt dışından gelen 81.118,25 TL'ye farklı gerekçeler göstererek bloke koyduğunu, müvekkilinin blokenin kaldırılması ve ödemenin yapılması için davalı bankaya başvurduğunu, davalının ise haksız blokeyi sürdürdüğünü, para ödenmesini engellediğini, müvekkilinin cep telefonu alım-satım işi ile uğraştığını, dava konusu değeri de ticari işinde sermaye olarak kullanamadığını, bu nedenle zarara uğradığını belirterek hesap üzerindeki blokenin kaldırılmasına, fazlaya dair hakları saklı kalmak kaydı ile davalı banka tarafından hesapta bloke edilen 81.118,25 TL ile 881,75 TL uğranılan menfi zararın toplamı 82.000,00 TL'nin, zararın oluşmasından itibaren TL'ye uygulanan en yüksek mevduat faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanun'un 4. maddesi gereği dava konusu olayla ilgili işlem başlatılarak ilgili kurumlara bildirimler yapıldığını, müvekkilinin yasanın kendisine yüklediği görevi yerine getirdiğini, davacının hesabına keyfi olarak bloke konulmadığını, menfi zarar iddiasının da hiçbir dayanağı bulunmadığını bildirerek davanın reddini istemiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

Mahkemece; davacının davalı bankada bulunan mevduat hesabına Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2021/79774 sayılı soruşturma dosyası kapsamında 7258 Sayılı Yasa'nın 5-c maddesindeki suçu işleyerek gelir elde ettiği hususunda kuvvetli şüphe bulunduğundan el konulmasının talep edildiği, Ankara 8. Sulh Ceza Hakimliğinin 2021/4639 D. İş sayılı dosyasında talebin kabulü ile hesaba el konulmasına karar verildiği, davalının Mali Suçlar Araştırma Kurulu

Başkanlığı nezdindeki soruşturmalar kapsamında Suç Gelirlerinin Önlenmesinin Aklanması Hakkındaki Kanun hükümleri çerçevesinde yasanın kendisine yüklediği görevi yerine getirdiği, davacının hesabına keyfi olarak konulmuş bir bloke olmadığı, hesaba Ankara 8. Sulh Ceza Mahkemesinin kararı ile el konulduğu, iadesi ve tazminat şartları oluşmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ

Davacı vekili istinaf dilekçesinde özetle; davalı banka tarafından müvekkiline ait hesaba müvekkilinin hakkında henüz Masak ve Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı nezdinde herhangi bir soruşturma başlatılmadan bloke konulduğunu, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının soruşturması 2021 yılına ait olup, blokenin konulduğu 2020 yılında müvekkili hakkında herhangi bir soruşturma bulunmadığını, müvekkili tarafından mahkemeye görevsizlikle gelen Ankara 10. Tüketici Mahkemesinin 2020/360 Esas sayılı dosyası üzerinden 24.11.2020 tarihinde bu blokeden kaynaklı dava açıldığını, bu tarihte dava açılmadan önce davalının hiçbir yasal gerekçe olmaksızın hesaba bu blokeyi koyduğunu, davanın açılmasından sonra kuvvetle muhtemel bankanın yapmış olduğu ihbar neticesinde müvekkili hakkında soruşturma başlatıldığını, davanın açıldığı tarihteki hukuki durum dikkate alınarak yargılamanın yapılması ve hukuki durumun dava tarihi itibari ile nitelendirilmesinde yasal zorunluluk bulunmasına rağmen mahkemece aksi kanaatle hükme gidildiğini, gerek banka tarafından blokenin tesis edildiği gerekse bu bloke yönünden müvekkili tarafından davanın açıldığı tarihten sonra başlatılan ceza soruşturması karara esas alınmakta soruşturma sonucu beklenmeksizin hükme gidildiğini, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı nezdinde 2021/79774 Soruşturma sayılı dosyası üzerinden başlatılan soruşturma kapsamında müvekkilinin ifadesine müracaat edildiğini, müvekkili yönünden anılan savcılık dosyası yönünden menfi ya da müspet bir kararda verilmediğini, savcılığın talebi üzerine Ankara 8. Sulh Ceza Hakimliği tarafından 12.04.2021 tarihinde her ne kadar müvekkilinin hesabı yönünden el konulması kararı verilmiş ise de bu kararın davalı bankanın uyguladığı blokeden ve müvekkili tarafından açılan davadan çok daha sonra konulduğunu, davalı bankanın 5549 sayılı Kanunun 19/A maddesi gereğince müşteri davacının hesaplarının incelemeye alındığı inceleme süresinin 7 gün olduğu belirtilmiş ise de, bu inceleme süresi fazlasıyla geçmiş olmasına rağmen blokeyi sonlandırmayıp sürdürmesinin hakkın kötüye kullanılması sonucunu doğurduğunu, müvekkilinin davalı bankanın bu işlem ve eylemleriyle oyalanarak mağdur edildiğini, müvekkilinin ... adlı firmanın sahibi olup cep telefonu alım satım işi ile uğraştığını, müvekkilinin dava konusu değeri ticari işletmesinde sermaye olarak kullandığını, bu tutarlar doğrultusunda ticaretini sürdürdüğünü, davalı bankanın müvekkili ile sözleşme imzalayarak ... olarak adlandırılan işlemleri tesis etmesine izin vermesinin yine imzalanan sözleşme uyarınca davalı bankanın onayı ile bu bankacılık işlemlerinin gerçekleştirilmiş olmasının davalının bu duruma rağmen hiçbir yasal gerekçe göstermeksizin bloke işleminin tesis etmesinin ve bu blokeyi ihtarlarına rağmen kaldırmayarak bankacılık mevzuatı kapsamında keyfi hareket etmesinin hukuken korunamayacağını, taraflar arasında ki sözleşme uyarınca Uluslararası Chargeback kuralları gereği müvekkile davalı bankaca iadesi gereken blokeye konu tutar iade edilmeyerek, yargılamada bu uluslararası normlar irdelenmeyerek, müvekkilin dava tarihi itibari ile mağduriyetinin sürdürüldüğünü, çok sonra müvekkili hakkında ceza soruşturması başladığını, mahkeme hüküm gerekçesinde de anlaşılacağı üzere salt soruşturması henüz tamamlanmadığını,

adli dosyayı dikkate alarak sadece MASAK tarafından yorum mahiyetindeki rapor doğrultusunda davanın reddi kararı verildiğini, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından devam eden 2021/79774 Soruşturma dosyasının sonucu bekletici mesele yapılıp çıkan sonuca göre hükme gidilebilecekken mahkemece bu yol tercih edilmeyerek uluslararası Chargeback kuralları doğrultusunda tesis edilen işlemlerin farklı yoruma tabi tutulup davanın reddedildiğini belirterek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, davanın kabulüne karar verilmesini istemiştir.

HUKUKİ NİTELENDİRME, DELİLLERİN VE İSTİNAF SEBEPLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dava, davalı banka tarafından davacının hesabına konulan blokenin kaldırılması, hesapta bulunan paranın tahsili, uğranılan menfi zararın tazmini istemine ilişkindir.

6100 Sayılı HMK'nın 355. maddesi gereğince, istinaf incelemesinin istinafa gelen tarafın sıfatı ile istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak kamu düzenine aykırılık bulunup bulunmadığı hususu gözetilerek ilk derece mahkemesinin taraflar arasındaki ihtilafta görevli mahkeme oluşu ve eldeki davada kesin yetki kuralına da aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla işin esasına girilerek yapılan incelemede;

Dava Ankara 10. Tüketici Mahkemesinde açılmış olup, asliye ticaret mahkemesinin görevli olduğu gerekçesiyle verilen 2020/360 Esas 2020/486 Karar sayılı görevsizlik kararının kesinleşmesi ve davacı vekilince süresinde dosyanın görevli mahkemeye gönderilmesi talebi üzerine dosya Ankara 10. Asliye Ticaret Mahkemesine tevzi edilmiştir.

Davacı tarafından davalı bankaya yapılan başvuru ve bu başvuruya ilişkin gönderilen ihtarname, BDDK şikayet cevabı, davalı banka tarafından davacıya gönderilen yazı suretleri, proforma fatura sureti, davacının banka hesap hareketleri, Hazine ve Maliye Bakanlığı MASAK Başkanlığı müzekkere cevabı, Ankara 8. Sulh Ceza Mahkemesinin 12/04/2021 tarih 2021/4639 D. İş sayılı karar sureti, Hazine ve Maliye Bakanlığı MASAK Başkanlığı'nın 08/04/2021 tarihli mali tespit raporu, Ankara Cumruriyet Başsavcılığının 2021/79774 sr. sayılı dosya sureti, yargılama aşamasında bankacı bilirkişiden alınan 31/03/2022 tarihli bilirkişi raporu dosya içerisinde yer almaktadır.

Hazine ve Maliye Bakanlığı MASAK Başkanlığı'nın 08/04/2021 tarihli mali tespit raporunda, davacının davalı bankadaki hesabında gerçekleştirilen işlemlerin illegal bahis ile ilgili olabileceği kanaatinin edinildiği belirtilerek raporun Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine karar verildiği belirtilmiştir.

Davacı tarafından davalı bankaya yapılan gönderilen 27/07/2020 tarihli ihtarname ile, chargeback kuralları çerçevesinde davacının işleminin 7 gün içinde sonlandırılarak blokenin kaldırılması talep edilmiştir.

BDDK'ya yapılan şikayet üzerine davalının 11/09/2020 tarihli davacı şikayetine verdiği cevapta, yasal yükümlülükler doğrultusunda müşterinin işlemlerinin sürekli takip edildiği, bu doğrultuda gerekli tedbirlerin alınabildiği, bu kapsamda davacı hesabının 5549 Sayılı Kanunun 19/A maddesi uyarınca incelemeye alındığı, incelemenin devam ettiği bildirilmiştir.

Davalı banka tarafından davacıya gönderilen 17/07/2020 tarihli yazıda, davacının başvurusuyla ilgili işlemlerin genel müdürlük tarafından incelendiği, hesaplara gelen bedellerin mal yada hizmet satışı karşılığı geldiyse buna ilişkin fatura/belge iletilmesi durumunda işlemlerin daha çabuk sonuçlandırılacağı belirtilmiş, 22/09/2020 tarihli yazıda da, hesabın Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun 19/A maddesi kapsamında incelemeye alındığı belirtilmiştir.

Hazine ve Maliye Bakanlığı MASAK Başkanlığı müzekkere cevabında, 5549 sayılı Kanun uyarınca yükümlü olan davalı banka tarafından gönderilmesi zorunlu olan şüpheli işlem bildirimlerinin başkanlığa bildirilmesi neticesinde 19/A madde hükümleri çerçevesinde gerekli mevzuat hükümlerinin uygulandığı, başkanlık nezdinde tanzim olunan 08/04/2021 tarihli mali tespit raporunun Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Bilişim Suçları Bürosuna iletildiği, yazı tarihi itibarıyla başkanlık nezdinde devam eden herhangi bir iş veya işlem bulunmadığı bildirilmiştir.

Ankara 8. Sulh Ceza Mahkemesinin 12/04/2021 tarih 2021/4639 D. İş sayılı kararıyla, davacının davalı bankada bulunan dava konusu hesabına CMK'nun 128 ve 7258 sayılı Kanunun 5/son maddesi gereği el konulmasına karar verilmiştir.

Yargılama aşamasında alınan bilirkişi raporunda, davalının MASAK başkanlığı nezdindeki soruşturmalar kapsamında 5549 sayılı kanunun kendisine yüklediği görevi yerine getirdiği, davacının hesabına keyfi olarak konulmuş olan bir blokenin söz konusu olmadığı yönündeki savunmasının değerlendirilmesi ve davacı hesabına bloke konularak ödenmemesinin yasaya uygun düşüp düşmeyeceğinin değerlendirilmesinin mahkemenin takdirinde olduğu yönünde kanaat bildirilmiştir.

Davacı yan uluslararası chargeback kuralları gereği davalı banka hesabına yatan para üzerine konulan blokenin haksız olduğunu, hesaba yatan paranın ticari işte kullanılamaması nedeniyle zarara uğradığını iddia etmiş, davalı yan ise 5549 sayılı Kanun hükümleri uyarınca hesaba bloke konulduğunu, yapılan işlemin usulüne uygun bulunduğunu savunmuştur. Mahkemece yapılan yargılama sonunda yukarıda özetlenen gerekçe ile davanın reddine karar verilmiştir.

Taraflar arasında davacının davalı bankada hesabı bulunduğu, hesapta bulunan 81.118,25 TL'ye davalı banka tarafından bloke konulduğu hususlarında herhangi bir ihtilaf bulunmamaktadır.

Uyuşmazlık, davalı banka tarafından davacının hesabına bloke konulmasının haksız olup olmadığı, haksız ise davacının davalıdan talep edebileceği menfi bir zararı bulunup bulunmadığı, davacının davalıdan hesaptaki paranın tahsilini talep edip edemeyeceği hususlarından kaynaklanmaktadır.

Davacı vekilinin istinaf itirazları incelendiğinde, yukarıda açıklandığı üzere davacının hesabında bulunan 81.118,25 TL üzerine davalı banka tarafından 5549 sayılı Kanunun 19/A maddesi uyarınca şüpheli işlemlerin bildirilmesi kapsamında bloke konulmuştur. Anılan bildirim üzerine MASAK Mali Tespit Raporunun Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesi üzerine başlatılan ceza soruşturması kapsamında savcılık talebi üzerine Ankara 8. Sulh Ceza Mahkemesinin 2021/4639 D. İş sayılı kararıyla davacı hesabına el konulmasına karar verilmiştir.

Gelinen aşamada yapılan ceza soruşturması, MASAK mali tespit raporu ve Ankara 8. Sulh Ceza Mahkemesi kararı karşısında davalı tarafından davacı hesabına konulan blokenin, bloke tarihindeki

haklılığı anlaşıldığı gibi, davalının dava konusu bloke işlemi 5549 sayılı Kanunun 19/A maddesi uyarınca yasal yükümlülüğünün gereğidir.

Hal böyle olunca, mahkemece davalı tarafından davacı hesabına konulan bloke 5549 sayılı Kanunun davalı bankaya yüklediği yükümlülüğün sonucu olduğu, hesaba keyfi olarak konulmuş bir blokenin bulunmadığı, mali tespit raporu ve savcılık soruşturması neticesinde davacının davalı bankada bulunan hesabına el konulmasına karar verildiği, davacının davalıdan alacak ve tazminat talep etme koşullarının oluşmadığı gözetilerek yazılı şekilde hüküm kurulmasında bir isabetsizlik görülmemiştir.

Tüm bu nedenlerle ilk derece mahkemesinin davanın reddi yönündeki kararında herhangi bir isabetsizlik görülmediğinden davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar vermek gerekmiş ve takdiren aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda Açıklanan Nedenlerle;

1-Davacı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/(1)-b.1 maddesi gereğince ESASTAN REDDİNE,

2-Davacıdan alınması gerekli olan 732,00 TL istinaf karar harcından peşin alınan 179,90 TL harcın mahsubu ile bakiye 552,10 TL harcın davacıdan alınarak Hazineye gelir kaydına,

3-Davacı tarafından istinaf aşamasında yapılan yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına,

4-İstinaf incelemesi sırasında duruşma açılmadığından davalı yararına vekalet ücreti taktirine yer olmadığına,

Dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda HMK'nın 361. maddesi uyarınca gerekçeli kararın tebliğinden itibaren iki haftalık süre içerisinde Yargıtay'da temyiz kanun yolu açık olmak üzere oy birliği ile karar verildi. 09/04/2026

Başkan - Üye - Üye - Zabıt Katibi -

Bu belge 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu hükümlerine göre UYAP sistemi üzerinden elektronik imza ile imzalanmıştır.